

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Traciuc)

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac,

în cauza la contestația depusă de Valerian Druguș împotriva hotărârii adunării creditorilor CP „Libertate” din 26 decembrie 2016,
împotriva încheierii din 30 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 ianuarie 2011 administratorul CP „Libertate” –Elena Gherman s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința CP „Libertate”.

Prin încheierea din 03 februarie 2011 a Curții de Apel Economice a fost admisă spre examinare cererea privind intentarea procesului insolabilitate în privința CP „Libertate” și în funcția de administrator provizoriu a fost desemnată ÎI „Druguș Zinaida”.

Prin hotărârea din 10 martie 2011 a Curții de Apel Economice a fost intentat procesul de insolabilitate în privința CP „Libertate” și a fost desemnată Zinaida Druguș în funcția de administrator al insolabilității.

La 06 ianuarie 2017, Valerian Druguș a depus contestație solicitând anularea hotărârii nr. 2 din 26 decembrie 2016 a Adunării creditorilor CP „Libertate” ca fiind adoptată cu încălcarea procedurii stabilite la art. 55 alin.(10), 56 alin.(6) al Legii insolabilității.

În motivarea contestației s-a invocat că persoana care a convocat adunarea creditorilor era obligată să întocmească și să prezinte spre aprobare ordinea de zi a adunării, însă această ordine de zi nu a fost indicată nici în procesul verbal al ședinței adunării.

A menționat că în procesul verbal nu se indică nici participanții la proces, nici

reprezentanții, fiind indicat doar că sunt prezenți trei creditori cu creanțe în mărime de 6749413 lei, ceea ce constituie 94, 83 %, însă a căror creditori sunt aceste creanțe, urmează de dedus. De altfel, au fost indicate trei nume a participanților –Aelita Orhei, Dumitru Rusu și Anastasia Tabără, însă în ce bază participă, pe cine reprezintă, nu se specifică, ceea ce duce la nulitatea hotărârilor adoptate de persoane neîmputernicite. La fel, s-a indicat că în ordinea de zi s-a discutat, or, însăși ordinea de zi lipsește în procesul verbal al ședinței adunării repetate din 26 decembrie 2016.

A remarcat că în privința foștilor angajați ai CP „Libertate”, în proces de insolabilitate, există o hotărâre definitivă și irevocabilă de încasarea a datoriilor formate din salariile neachitate pentru activitatea în perioada procesului de insolabilitate, acestea fiind datoriile curente și se achită în mod prioritar conform art. 52 alin.(1) lit.b) al Legii insolabilității.

A indicat că creditorul garantat ÎCS „HML Company” SRL a acordat creditul persoanei fizice Elena Gherman, care a asigurat rambursarea creditului cu bunurile personale și ale CP „Libertate”. Din informația obținută de la executorii judecătorești rezultă că creditorul respectiv a comercializat bunurile imobile din str. Dumitru Cantemir, nr. 37 și str. Păcii, nr. 115, com. Cricova. A fost vândut și automobilul „Toyota Runner”, care la momentul gajării urma să fie evaluat.

A susținut că, la adunarea respectivă atât lichidatorul, cât și creditorul garantat urmau să informeze adunarea despre sumele încasate din vânzările menționate pentru a fi posibilă adoptarea hotărârii la caz. Or, pentru a fi aplicate prevederile art. 132 alin.(1) al Legii insolabilității, invocat în hotărârea contestată, urma a se verifica obligatoriu respectarea prevederilor art. 131 alin.(3) al Legii insolabilității, conform cărora creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolabilității/lichidatorul despre acest lucru, arătând prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui.

A specificat că salariații au luat cunoștință de raportul de evaluare a unor bunuri, care aveau o valoare de 301350 lei, bunuri ce au fost vândute de lichidator cu acordul creditorului garantat la un preț diminuat, raportul de evaluare fiind în vigoare. În procesul verbal lipsește informația referitor la bunurile care au fost vândute la suma încasată și disponibilul în contul bancar, ceea ce constituie o eroare admisă la adoptarea hotărârii.

A declarat că este ilegală afirmația reprezentantului ÎCS „HML Company” SRL-Aelita Orhei precum că suma ce depășește 10% din sumele încasate să fie încasată de la Elena Gherman, ori, există o hotărâre prin care s-a dispus încasarea de la CP „Libertate” și nici o normă legală nu permite schimbarea debitorului la dorința reprezentantului creditorului.

La 30 mai 2017 Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac a depus o cerere prin care a solicitat obligarea organelor de conducere ale CP „Libertate” să achite în mod solidar diferența de care nu dispune debitorul creanțelor salariale (creditori ai masei debitoare).

Prin încheierea din 30 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins contestația

depusă de Valerian Druguș împotriva hotărârii nr. 2 din 26 decembrie 2016 a Adunării creditorilor CP „Libertate”.

La 09 iunie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.49), Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac, a declarat recurs împotriva încheierii din 30 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, soluționarea prin decizie a problemei în fond cu obligarea organelor de conducere ale CP „Libertate” să achite în mod solidar diferența creanțelor salariale de care nu dispune debitorul.

În motivarea recursului invocă că încheierea a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material.

La 29 ianuarie 2018, Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac, a înregistrat recursul motivat împotriva încheierii din 30 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, reiterând cerințele din recursul depus la 09 iunie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.49).

În susținerea recursului motivat invocă recurentul că principalele motive ale instanței de respingere a contestației indicate în încheiere sunt următoarele: -recurentul nu ar fi în drept să înainteze o astfel de contestație; afirmațiile recurentului nu ar corespunde cu materialele dosarului în ceea ce privește ordinea de zi a adunării creditorilor; recurentul nu a ținut cont de proporția admiterii creanței din contul bunurilor grevate; că salariații ar fi fost angajați fără aprobarea Adunării Creditorilor CP „Libertate”.

Menționează că nici unul din aceste motive nu corespund materialului probator existent la dosar. Pornind de la primul argument precum că Valerian Druguș nu ar fi în drept să conteste hotărârea ce îl vizează, cu referire la art. 59 alin. (1) lit.b) și c) al Legii insolvenței, afirmă că nu au fost înștiințați despre petrecerea adunării la care s-a discutat întrebarea, nu au fost admiși fără temei legal la adunare și sunt lezați în drepturi prin hotărârea adoptată. În afară de contestarea de către salariați a hotărârii adoptate, a contestat și lichidatorul CP „Libertate”-Iurie Ispas, solicitând anularea parțială a hotărârii adunării Creditorilor CP „Libertate” din 26 decembrie 2016 cu audierea tuturor persoanelor pretendente la distribuția surselor. Acest fapt este recunoscut de către instanță în încheierea motivată (pag. 3, alin. (1)). Instanța în încheiere îl indică pe Valerian Druguș ca creditor, însă ignoră stipulările alin. (1) art. 59 din Legea insolvenței care prevede dreptul creditorului de a contesta hotărârile adunării creditorilor pe motiv de ilegalitate. Persoana care a convocat adunarea creditorilor era obligată să întocmească și să prezinte spre aprobare ordinea de zi a adunării, însă această ordine de zi nu este indicată nici în procesul verbal al adunării. În acel proces verbal din 26 decembrie 2016 nu se indică participanții la adunare și reprezentanții. Se specifică prezența a trei creditori cu creanțe în mărime de 6749413 lei ce constituie 94,83 %, însă cui aparțin creanțele respective urmează de dedus. Se indică trei nume a participanților - Aelita Orhei, Rusu Dumitru și Tabără Anastasia, însă în ce bază participă, pe cine reprezintă nu se menționează, ceea ce atrage nulitatea hotărârilor adoptate de persoane neîmputernicite. Referitor la faptul că se indică că ordinea de zi s-a discutat, or, ordinea de zi lipsește în procesul verbal al adunării repetate din 26 decembrie 2016. În cazul când la adunare participă 100% creditori, conform

prevederilor art. 55 alin. (6) al Legii insolvenței, ordinea de zi poate fi modificată, completată sau corectată. Nu corespund argumentele instanței din încheierea recurată precum că ordinea de zi nu urmează a fi aprobată de către adunarea creditorilor. Conform alin. (7) al aceluiași articol persoana care a convocat adunarea creditorilor este obligată să acorde acestora posibilitatea de a lua cunoștință cu materialele aferente cu cel puțin 3 zile înainte de convocarea adunării. Nici o probă la materialele dosarului axată pe această normă nu există. Motivația din încheiere este contrară probelor anexate.

Referitor la motivarea precum că nu ar fi ținut cont de proporția admiterii creanței din contul bunurilor gravate, indică recurentul că este în disconcordanță cu cele invocate în contestație. Creditorul ÎCS „HML Company” SRL la momentul acordării creditului debitorului CP „Libertate” s-a asigurat cu gaj prin grevarea bunurilor persoanelor fizice Elena Gherman și Anatol Gherman (casa din com. Cricova, str. D.Cantemir, nr. 37), Lilia Cernov (casa din com. Cricova, str. Păcii, nr. 115) și a universalității de bunuri ce aparțin CP „Libertate”. Casa din str. Dmitrie Cantemir, nr. 37, a fost evaluată la prețul de 4802700 lei, conform raportului de evaluare nr.07/09 din 12 februarie 2009 a evaluatorului „Vecon Plus” SRL, însă evaluarea casei din str. Păcii, nr. 115 și a autoturismului „Toyota Runer” lipsesc.

Susține recurentul că pe parcursul derulării procesului de insolvență au fost vândute imobilele gajate de către persoanele fizice, însă la dosar lipsește confirmare precum că creditorul garantat ar fi prezentat informația despre încasările respective și nu a înaintat vreo cerere de modificare a creanței din tabelul de validare. Or, art.143 alin. (10) din Legea insolvenței obligă lichidatorul la orice etapă sau fază a procesului să actualizeze suma creanței. Ulterior, comercializând bunurile gajate a CP „Libertate”, la fel, corectarea nu a fost efectuată. Fără actualizarea sumei creditorului garantat ÎCS „HML Company” SRL, creditorii nu sunt informați despre sumele real încasate și respectiv în hotărârea adunării creditorilor din 26 decembrie 2016 nu se indică cât ar constitui acele 10% prevăzute de art. 132 alin. (2) al Legii insolvenței. Instanța, de asemenea, nu a solicitat informația respectivă de la creditorul garantat, nici de la lichidator, motivând că a fost adoptată o hotărâre justă.

Precizează că din procesul verbal al adunării creditorilor CP „Libertate” din 16 ianuarie 2015 și a adunării repetate din 23 ianuarie 2015, rezultă că s-a decis trecerea la realizarea masei debitoare garantate la licitația cu strigare la prețul de 539000 lei, însă contractul de vânzare cumpărare nr.1/06 din 09 iunie 2015 și factura WWA 0138356 din 20 iunie 2015 adeveresc vânzarea la o parte din bunurile gajate la suma de 400000 lei.

Remarcă recurentul că din raportul lichidatorului Iurie Ispas rezultă că bunurile nevândute au fost predate creditorului garantat ÎCS „HML Company” SRL în contul stingerii creanței, fără a indica concret care bunuri și la ce preț. Din informație s-a dispus expunerea la licitație a masei debitoare CP „Libertate” la prețul de 5390000 lei, din această sumă fiind vândute bunuri de 400000 lei, diferența de 4990000 lei a revenit ÎCS „HML Company” SRL, însă nu s-a modificat tabelul. Din 4990000 lei - 10% constituie circa 499000 lei, suma ce urmează a fi alocată pentru valorificarea și

validarea masei debitoare prevăzută de art. 132 alin (1) - (3) din Legea insolvenței. În tabelul de distribuție, prezentat de lichidatorul Iurie Ispas, este inclusă doar suma încasată de la cumpărătorul SRL „Subterana”. Planul de distribuție a fost contestat prin contestația din 28 noiembrie 2016, însă instanța a ignorat și a motivat soluția rezultând din aprecierea argumentelor invocate de către creditorul garantat și reprezentantul debitorului Elazar Iacob, care este și cumpărătorul imobilelor din com. Cricova.

Declară că Legea insolvenței prin prisma art. 131 alin. (10) obligă lichidatorul de a transmite creditorului garantat bunurile care nu au fost vândute, la prețul din publicație cu achitarea în prealabil a cheltuielilor de valorificare și validare a bunurilor, inclusiv a onorariului de succes lichidatorului. În cazul când bunul are o valoare mai mare decât creanța (cazul ÎCS „HML Company” SRL) transmiterea bunurilor putea avea loc numai după achitarea diferenței sumei. Nici una din normele indicate nu au fost respectate. Fără stabilirea reală a creanței creditorului garantat după comercializarea tuturor bunurilor gajate, susține cu certitudine că hotărârea adunării creditorilor din 26 decembrie 2016 este adoptată ilegal. Specifică că sunt depuse două contestații, una din numele lichidatorului Iurie Ispas, însă instanța nu s-a expus asupra acestora.

Indică recurentul că își exprimă dezacordul referitor la specificarea precum că ar fi fost angajat fără acordul adunării creditorilor. Acest fapt a fost demonstrat și la examinarea cererii de încasare a datoriei pe salariu și prin procesele verbale a adunărilor creditorilor CP „Libertate” din 05 octombrie 2011, nr.3 și nr.7 din 26 decembrie 2012 prin care s-a permis administratorului Zinaida Druguș, care a semnat contractele de muncă din partea angajatorului, să vândă piatră (coteleț) și să transmită la metal uzat unitățile de transport descompletate pentru achitarea salariului curent. ÎCS „HML Company” SRL a decis neprelungirea contractelor de muncă cu angajații la adunarea creditorilor din 16 octombrie 2014 când s-a trecut în procedura de faliment. Din această dată au fost eliberați toți salariații și nici nu se cere salariul. Salariu s-a încasat pentru perioada 14 martie 2011 până la 16 octombrie 2014, pentru perioada care a fost acceptul creditorilor. Procesul verbal anexat de creditorul ÎCS „HML Company” SRL din 16 octombrie 2014, conform căruia s-a hotărât de a nu continua contractele de muncă cu angajații, este pentru perioada care nu au mai activat salariații, nu s-a calculat salariul, iar instanța face trimitere la această hotărâre, ea nefiind probatorie și neavând relevanță la caz. Nu a existat nici un conflict de interese la angajare, deoarece în calitate de administrator conform hotărârii de intentare a procesului de insolvență la CP „Libertate” a fost desemnată ÎI „Druguș Zinaida”, unde sunt doi fondatori: Zinaida Druguș și Valerian Druguș, fapt coordonat cu adunarea creditorilor și consemnat în procesele verbale din 2011 și 2012 menționate anterior. Prin hotărârea adoptată la 26 decembrie 2016 s-a încălcat dreptul la munca remunerată, prevăzut atât de normele naționale, cât și cele internaționale.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat încheierea contestată la 30 mai 2017, iar Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciurac, a declarat recurs la 09 iunie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.49), ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciurac, neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă la data de 26 decembrie 2016 ora 10:00 s-a desfășurat adunarea repetată a creditorilor CP „Libertate”, conform căreia la ordinea de zi s-a discutat: 1. Destituirea lichidatorului CP „Libertate”, în procedura falimentului-Iurie Ispas și desemnarea unui alt lichidator; 2. Rezervarea sumelor și executarea hotărârilor judecătorești emise în beneficiul salariaților (Druguș, Cujbă, Pleșca). Ordinea și modalitate executării din contul bunurilor gajate.

Referitor la prima întrebare de pe ordinea de zi, Iurie Ispas a fost menținut în funcția de lichidator al CP „Libertate”, iar ce ține de întrebarea a doua, s-a hotărât rezervarea sumelor și executarea hotărârilor judecătorești emise în beneficiul salariaților (Druguș, Cujbă, Pleșca) de rând cu altele astfel de cheltuieli în limita prevăzută de art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței (10% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare).

Conform art. 59 alin. (1), (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea creditorilor care: a) au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării; b) nu au fost admiși la adunare fără temei legal sau nu au fost înștiințați în modul stabilit de prezenta lege despre data, ora și locul adunării; c) sunt lezați în drepturi printr-o hotărâre asupra unei chestiuni care nu figura pe ordinea de zi a adunării creditorilor sau prin faptul că adunarea a avut loc fără cvorumul stabilit de lege, cu încălcarea cotelor de voturi. Cererea prevăzută la alin.(1) se depune la dosarul cauzei în termen de 5 zile calendaristice de la data luării cunoștinței de procesul-verbal al adunării creditorilor și se soluționează în ședință publică în cel mult 10 zile

lucrătoare, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a președintelui adunării creditorilor.

Prin contestația depusă la 06 ianuarie 2017, Valerian Druguș a invocat că hotărârea nr. 2 a adunării repetate a creditorilor CP „Libertate” a fost adoptată cu încălcarea procedurii stabilite conform art. 55 alin.(10), art. 56 alin.(6) al Legii insolvenței.

Inițial Colegiul reține că art. 59 alin.(1) al Legii insolvenței, citat *supra*, stabilește expres cazurile de anulare a hotărârii creditorilor și la cererea cui.

La acest aspect, Colegiul remarcă că contestatorul Valerian Druguș în acest sens nu a invocat nici un temei legal prevăzut de lege, însă conform recursului declarat a invocat prevederile art. 59 alin.(1) lit.b), c) al Legii insolvenței.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind corectă constatarea instanței de insolvență precum că Valerian Druguș nu a indicat că ar întruni vreuna din condițiile enumerate la art. 59 alin.(1) al Legii insolvenței ce-i garantează dreptul de a contesta hotărârea adunării creditorilor pe motiv de ilegalitate.

Invocarea acestor temeiuri de către recurent doar în ordine de recurs, în condițiile când avea obligația de a invoca nemijlocit la înaintarea contestației prin ce sunt lezate drepturile sale prin hotărârea adoptată la adunarea creditorilor, nu constituie temei de casare a încheierii recurate. De altfel, nu poate fi pus pe seama instanței de insolvență precum că ar fi ignorat/încălcat normele de drept ce-i garantează dreptul de a contesta hotărârea adunării creditorilor pe motiv de ilegalitate, în condițiile când însuși contestatarul nu a invocat temeiul de drept în acest sens.

Colegiul consideră irelevant argumentul recurentului precum că lichidatorul debitorului, la fel, ar fi înaintat contestație împotriva adunării creditorilor asupra căreia nu s-ar fi expus instanța, deoarece instanța de insolvență este în drept de a le examina separat. Mai mult ca atât, înaintarea contestațiilor nu presupune și ilegalitatea hotărârii contestate, or, aceste aspecte se examinează prin prisma argumentelor invocate în raport cu normele de drept și circumstanțele cauzei.

Colegiul precizează că contestatarul invocă că hotărârea nr. 2 a adunării repetate a creditorilor CP „Libertate” a fost adoptată cu încălcarea procedurii stabilite conform art. 55 alin.(10), art. 56 alin.(6) al Legii insolvenței

Conform art. 55 alin. (10) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după aprobarea tabelului definitiv, prima adunare a creditorilor este prezidată de administratorul insolvenței. Acesta, conform tabelului de creanță aprobat, întocmește lista creditorilor cu drept de vot și o prezintă spre semnare creditorilor prezenți la adunare pentru determinarea cvorumului; întocmește și prezintă spre aprobare ordinea de zi, care poate fi modificată și completată de adunare sau la cererea unui creditor cu drept de vot; întocmește buletinele de vot, după caz, și procesele-verbale de votare, precum și procesul-verbal al adunării.

Conform art. 56 alin. (6) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, lista creditorilor cu drept de vot va cuprinde: a) data la care a fost întocmită; b) numele și prenumele/denumirile creditorilor, domiciliul/sediul, codul lor fiscal; c) datele despre reprezentanții legali ai creditorilor sau despre mandatar; d) rangul și valoarea creanțelor cu drept de vot care aparțin creditorilor; e) semnătura persoanei care a

întocmit lista creditorilor cu drept de vot; f) semnătura judecătorului și ștampila instanței de insolvență.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că art. 55 alin.(10) al Legii insolvenței ține de prima adunare a creditorilor, normă inaplicabilă speței, fapt corect reținut de instanța de insolvență, iar art. 56 alin.(6) al Legii insolvenței stabilește ce urmează să conțină lista creditorilor cu drept de vot și nu ține de conținutul procesului verbal al adunării creditorilor.

Concomitent Colegiul relevă că în contextul prevederilor art. 59 alin. (1) al Legii insolvenței, hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului. Astfel recurentul Valerian Druguș nu a prezentat anumite înscrisuri/probe ce-l plasează în categoria persoanelor în drept de a contesta hotărârea adunării creditorilor pentru încălcări de procedură.

Cu referire la argumentul recurentului precum că persoana care a convocat adunarea creditorilor era obligată să prezinte spre aprobare ordinea de zi, Colegiul menționează că ordinea de zi urmează a fi cuprinsă în avizul privind convocarea adunării creditorilor (art. 55 alin.(6) al Legii insolvenței).

Argumentul recurentului precum că procesul verbal al adunării creditorilor nu ar include ordinea de zi este neîntemeiat, deoarece din textul acestuia se distinge expres întrebările discutate de pe ordinea de zi.

La fel, este neîntemeiată afirmația recurentului precum că în procesul verbal din 26 decembrie 2016 nu sunt indicați participanții la adunare. Or, conform art. 56 alin. (13) al Legii insolvenței, în procesul-verbal al adunării creditorilor se consemnează: a) data, ora și locul adunării; b) cuantumul total al creanțelor cu drept de vot înregistrate în tabelul de validare a creanțelor; c) numărul de creanțe cu drept de vot reprezentate la adunare; d) numele și prenumele președintelui și secretarului adunării; e) ordinea de zi; f) tezele principale ale cuvântărilor pe marginea ordinii de zi, numele și prenumele celor care au ținut discursuri; g) hotărârile adoptate; h) anexele la procesul-verbal (lista creditorilor cu drept de vot, dovada înștiințării creditorilor despre convocarea adunării, actele de certificare a împuternicirilor reprezentanților creditorilor prezenți la adunare, informația despre ținerea adunării creditorilor adusă la cunoștință creditorilor și textul buletinului de vot, procesul-verbal privind rezultatul votului, lista materialelor pentru ordinea de zi, textul discursurilor și al opiniilor separate ale creditorilor la cererea acestora, dările de seamă și rapoartele prezentate adunării creditorilor, exemplare ale regulamentelor și/sau ale altor acte aprobate de adunarea creditorilor, alte documente prevăzute în hotărârea adunării creditorilor).

În contextul normei citate, Colegiul notează că în textul procesului verbal al adunării repetate a creditorilor se identifică elementele obligatorii ce urmează să le conțină un proces-verbal. Or, articolul menționat *supra* impune indicarea cuantumului total al creanțelor cu drept de vot înregistrate în tabelul de validare a creanțelor și numărul de creanțe cu drept de vot reprezentate la adunare, ceea ce și s-a indicat, la fel fiind indicate și anexele la procesul verbal.

Recurentul prin recursul declarat pretinde faptul că în procesul verbal nu ar fi fost indicate numele creditorilor, însă a ignorat faptul că procesul verbal are și anexe care conțin numele creditorilor și alte circumstanțe relevante. De altfel, recurentul confundă lista creditorilor cu procesul verbal al adunării creditorilor, iar în anexele la procesul verbal sunt menționați și creditorii și reprezentanții lor, inclusiv buletinele de vot și dovada de înștiințare a creditorilor (f.d.11-17).

Colegiul reiterează că prin hotărârea nr. 2 al adunării repetate a creditorilor din 26 decembrie 2016 s-a hotărât: rezervarea sumelor și executarea hotărârilor judecătorești emise în beneficiul salariaților (Druguș, Cujbă, Pleșca) de rând cu altele astfel de cheltuieli în limita prevăzută de art. 132 alin. (1) al Legii insolvenței (10% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare).

Conform art. 132 alin.(1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2013, din produsul obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală se scad cheltuielile de validare și de valorificare, rezultate din menținerea, conservarea, luarea în posesie, evaluarea și vânzarea bunului, care nu pot să depășească 10% din valoarea bunurilor grevate și care sunt incluse în masa debitoare, iar din rest se acoperă de îndată creanța garantată care are primul rang de prioritate. Dacă valorificarea cauzează aplicarea, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, a unui impozit asupra masei debitoare, cheltuielile de valorificare se vor mări cu suma aceluia impozit.

În contextul dat, Colegiul apreciază ca fiind corectă ipoteza instanței de insolvență precum că existența hotărârilor judecătorești privind încasarea plăților salariale nu presupune și distribuirea sumelor obținute din masa debitoare, or, această este o prerogativă a instanței de insolvență. De altfel, legislația în vigoare stabilește expres modalitatea de distribuire a sumelor respective și prioritatea claselor de creditori în acest sens.

La caz, s-a stabilit cert că creditorul ÎCS „HML Company” SRL este creditor garantat, fiindu-i validată creanța acestuia, însă care nu a fost stinsă, fapt menționat de instanța de insolvență.

Un aspect important este de menționat că contestația depusă nu conține nici o cerință expresă privind anularea hotărârii nr. 2 al adunării repetate a creditorilor CP „Libertate” din 26 decembrie 2016, fapt corect reținut și de instanța de insolvență.

Or, conform procesul verbal al ședinței de judecată din 30 mai 2017, Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac, prezintă o cerere de concretizare, însă conform acestei cereri solicită obligarea organelor de conducere ale CP „Libertate” să achite în mod solidar diferența de care nu dispune debitorul creanțelor salariale (creditori ai masei debitoare) (f.d.41verso-42).

La acest capitol, Colegiul notează că, în esență, această nu constituie o cerere de concretizare a contestației depuse împotriva hotărârii adunării repetate a creditorilor CP „Libertate” din 26 decembrie 2016, dimpotrivă constituie o cerere privind obligarea solidară a organelor de conducere ale CP „Libertate” la achitarea diferenței la creanțele salariale de care nu dispune debitorul, adică tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere. Însuși Valerian Druguș face referire la art. 247 al Legii insolvenței prin prisma art. 70 alin. (13) al Legii insolvenței, însă ignoră că art.

70 alin. (13) al Legii insolvenței ține de remunerarea administratorului/lichidatorului, compensarea cheltuielilor, nicidecum de stingerea creanțelor sau diferenței acestora.

Colegiul remarcă că solicitarea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului este o prerogativă a administratorului insolvenței/lichidatorului, fapt expres stabilit în art. 248 alin.(1) al Legii insolvenței.

Conform acestui articol, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Conform alineatului 3 al aceluiași articol, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolvență să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin.(1) dacă administratorul insolvenței/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin.(1) amenință să se prescrie.

Mai mult ca atât, contestarea hotărârii adunării creditorilor și tragerea la răspundere subsidiară sunt două proceduri distincte și se finalizează prin acte de dispoziție diferite.

Alte argumente invocate de recurent referitor la valoarea bunurilor realizate și situația creditorului ÎCS „HML Company” SRL sunt irelevante, deoarece recurentul nu a prezentat anumite confirmări ce ar atesta că creanța creditorului ÎCS „HML Company” SRL ar fi stinsă integral sau ultimul ar fi fost favorizat contrar prevederilor legale.

În atare circumstanțe, Colegiul conchide că instanța de insolvență corect a constatat netemeinicia contestației înaintate de Valerian Druguș, iar argumentele invocate de recurent în recursul declarat nicidecum nu denotă netemeinicia sau ilegalitatea încheierii recurate. Or, recurentul nu a confirmat lezarea drepturilor sale prin actele adoptate atât de adunarea creditorilor, cât și de instanța de insolvență.

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea este conformă prevederilor legale, iar argumentele recurentului nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a respinge recursul declarat de Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac, împotriva încheierii din 30 mai 2017 instanței de insolabilitate, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Valerian Druguș, prin intermediul avocatului Ion Ciumac.

Se menține încheierea din 30 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza la contestația depusă de Valerian Druguș împotriva hotărârii Adunării creditorilor CP „Libertate” din 26 decembrie 2016.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Nicolae Craiu